

Търн

ВЕЛИКО
ТЪРНОВО
СЪБОТА
22 МАРТ
1969
ГОД. XXVI
Бр. 35
(2547)

ЦЕНА 2 ст.

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечественния фронт

В отговор на Възванието

Думата на полскотърмбешките кооператори

В чест на юбилея на свободата — надпланова продукция за 287 000 лева ★ Петата петилетка — за 4 години и 9 месеца ★ 38.4 на сто повече продукция в сравнение с четвъртата петилетка

Кооперативното стопанство в Полски Търмбеш прие план да произведе през юбилейната година обща продукция за 6 285 000 лева. От нея чиста продукция за 3 669 000 лв., при 3 242 000 през 1967 г., или ръст от 13,2 на сто. Да реализира чист доход 1 579 000 лв., при 1 035 000 за 1967 г., или ръст от 52,6 на сто.

След като направиха задълбочена и обективна преценка на своите възможности и разкриха съществуващи резерви, в отговор на Възванието към българския народ по случай 25-годишнината на Деветосептемврийската социалистическа революция кооператорите, механизаторите и селскостопанските специалисти дадох обещание да произведат не по 370, а по 390 кг среден добив от пшеницата и получат допълнителна продукция за 47 620 лева. Да произведат от царевичната среден добив по 530 кг вместо по 510 и дадат допълнителна продукция за 18 000 лева, от сълъчогледа — за 16 500 лева. Само от ранните домати, където се предвиждат по 6500 кг среден добив, е обещана за 57 600 лв. допълнителна продукция.

Общо цялото обещание на кооператива възлиза на повече от 287 000 лв. надпланова продукция.

След като се дава широк простор на комплексната механизирани обработка, внедряването на промишлени методи в отглеждането на основните селскостопански култури, чувствително се увеличава и производствеността на труда и намалява себестойността на продукцията.

И друга радост затопля в предпразничните дни сърцата на труженниците от района на ТКЗС — Полски Търмбеш. В резултат на тяхното непрекъснато участие в благородното социалистическо сътрудничество през годините на петата петилетка за повече селскостопанска продукция очакваме планът за петилетката от 27 759 000 лв. обща продукция да бъде изпълнен предсрочно за 4 години и 9 месеца. До края на 1970 г. да се получи продукция за 30 115 000 лв. или едно преизпълнение от 2 356 000. И така юбилейната петилетка да приключи с един прираст на продукцията с 38,4 на сто в сравнение с постигнатото през четвъртата петилетка.

Петко ПЕТКОВ
завеждащ отдел „Плано-икономически“ при ТКЗС — Полски Търмбеш

СКРОМНО ТЪРЖЕСТВО

В четвъртък в салона на Културните дейци във Велико Търново се състоя скромно тържество. По инициатива на общоинско народно читалище „Надежда“, клуб на културните дейци и Дружеството на журналистите бе организирано обсъждане на книгата „Незавършена повест“ от изтъкнатия партиен деятел, журналист и общественик Димитър Найденов.

Доклад за нация именит съгражданин и неговата книга прочете другарката Виктория Генюва. Тя проследи творческия път на Димитър Найденов, очерта неговия принос в българската журналистика и борбите на работническата класа и трудещите се срещу фашизма и капитализма.

От името на работниците от Държавна печатница „Димитър Найденов“ бяха поднесени скромни подаръци на Владимир Найденов, син на патрона на предприятието, който взе участие в обсъждането.

След успешното си представяне на окръжния преглед на пионерската художествена самодейност Народният ансамбъл при Пионерски дом в Горна Оряховица извоюва право да защити честта на добър час, малки радители на скупата за всеки българин звучна народна песен

Снимка: Н. КАЧАКОВ

РАЗКАЗВАМЕ ЗА ОБЩИНА МИХАЛЦИ

По талвега — и тогава, и днес...

ПИСМО НА ВРЪСТНИЦИ НА СВОБОДАТА ДО СИНА НА ИГОР ПЕТРОВИЧ

Здравей, непознат Сербожа, Защо трябва да си мислиш, че ни задължаваш много с молбата си? Ние сме пред такъв голям празник и никак не е лошо да си припомним някои неща. Ние, връстниците на свободата, така и решиме: вместо да възложим на един тази наистина отговорна задача, в написването на това писмо да вземат участие повече хора. Не се учудвай, ако някъде към първото посегнат и по-възрастни другари. Те също са връстници на свободата. Нима не е истина, че стотици хиляди започнаха живота си именно след Девети? Изживявай и за друго, че не навсякъде ще се придържаме към хронологията. Защото искаме преди всичко да отдадем на службата почит на баша ти и неговите другари, на Съветската армия и на целия Съветски съюз, без който ние, въпреки многогодишните кървави борби, като съвсем малък народ сами трудно щяхме да извоюваме свободата си.

Беше в първите дни след Девети септември — започва спомени си нашият стар учител. В селото ни поистиня червено армейска част, състояща се от сто-сто и петдесет души. То за част, в която е бил и твоят баща, Сербожа. Със скоростта на мълнията новината се разнесе по всички къщи. За минути само цялото село се струнало да посреща скъпите братушки. Тези, които дълги години бяхме чакали, които бяха наше упование, се намираха сред нас. Прегръдки и целувките нямаша край. Партиният член и партизански ятак Георги Найденов

далече преди този ден беше дал дума — дойда ли руснаците, да ги нагости с единото си теле. В слънчевия септемврийски ден той не чака да му напомнят. А примерът му зарази и останалите — комунисти, служещи в медели и безпартийни носеха и носеха кой каквото има в зримащите си къщи. По малко, но от все сърце. После, за да си отидят спокойно съветските войници, ние организирахме охраната им през цялата нощ. Много от нас не мигнаха до сутринта, но не чувствахме никаква умора. На другия ден изпратихме скъпите гости с музика, цветя и много подаръци.

Драги Сербожа, С възнеение взехме перото. Ще ли мога в най-свита форма, но напълно разбрано и досеверно да опиша героичния път на нашите деди и бащи! Може да прозвучи нескромно, но ние, михалци, има с какво да се гордеем. Десетки мемориални паметници като бели, издълбани от чистота и красота, гълъби са накарнали по фасадите на новите домове. Скръпни са написани те за гителите и двамата четници от четата на поп Харитона, които през Априлското въстание 1876 година с присъщата им скромност и неотдайност пока заха как трябва да се мре за свободата. И тази величавата скромност усилва ритъма на скръпата в нашите гърди.

Ако съчетането през 1870 г. читанието в селото става органично, около което будните умова и тухови получават закалка за бунт срещу мракобесието и робията, основана през 1893 година социалистическа дружина ка поставя ново начало за постигане на това, което националното освобождение не осигурява. Продължителна и упорита е тази борба за най-справедливото човешко общество. През 1903 г. шафетата поема изградената организация на БРСДП. Много нейни видни представители са почитани и посещават селото, да организират и вдъхновяват, да разясняват и напътстват.

През периода 1910—1915 г. партизаната организация развива все по-активна организационна

и политическа дейност. Урежда своя първ партиен клуб в коларската работилница на Иван Ячак, а по-късно в работилницата на Иван Цигуларов. Успешно се води разяснителна работа против Първата световна война и злоняните реквизиции. А нима може да се забрави подвигът на михалските жени! Под ръководството на партийната организация отрутените, изнемощели от нелюбимия селянски, начело с Кера Драганова и Пена Попова, излизат на протестна демонстрация. Внушителен е спонтанният глас, на тогоявното искане: Да се склони мир и мъжете да се върнат от фронта!

Когато работниците в селани, те у вас взеха властта в своите ръце, българските работници и селяни заживяха с още по-големи надежди. А надеждите родиха активността, масовизирването на партийната организация. През 1919 година в местността Върбака се свиква събор на комунистите от Михалци, Лесичери, Стамболово, Бяла черква, Павликини и Дъсково. Влиянието на комунистите дава вече своите положителни резултати — в общинските избори са избрани първи съветници комунисти. Година на многобройни прояви! Събрани са и са изпратени помощи за съветските

работници и селяни. Изгражда се и младежко комунистическо дружество, което за една година нараства на 200 члена. Умишлено е и партийно знаме, неведнъж развивано на митингите и събори. Под това знаме смелите народни синове тръгват и през септември 1923 година.

Скъпи Сербожа, Дойде моментът, когато дългогодишната подготовка трябва да се изрази в съблъсък с новия поробител. Голям бе ентузиазъм за въоръжено въстание, непоколебима бе решимостта, но дали силите и готовността бяха достатъчни и то навсякъде?

На 22 септември 1923 г. в Михалци пристигна очакваният курьер. В 19 часа ръководството на партийната организация се събра в шивачницата на Мария Мирчева и взе решение за вдигане на въстание. Приет бе оперативен план за завземане на властта, Иван Терзиев и Тодор Кроснаков получиха задачите да установят връзка с партийните организации в Бяла черква и Вилноград.

Към 23 часа комунисти, комсомолци и сдружени земеделци-единоличници се събрахме в ливадите за керамичната пазарика. Въоръжени с няколко пубки и пистолети, с две бомби, а останалите с брадви и колони.

(Следва на 2 стр.)

Центърът на с. Стамболово

ДОСТОЙНО ЩЕ ПОСРЕЩНАТ ЮБИЛЕЯ

Третата окръжна среща на млади работници от ТПК ★ Преходното червено знаме — при комсомолците от ТПК „Трапезица“ — Велико Търново

Вчера във Велико Търново се състоя третата окръжна среща на младите работници от трудово-производителните кооперации, организирана от Окръжния комитет на Комсомола и Окръжния съюз на ТПК. На нея присъстваха секретари на комсомолски дружества, ръководители на бригади, първенци в производството.

Тържеството откри зам.-председателя на Окръжния съюз на ТПК Йордан Атанасов. За успехите на младите кооператори през миналата година

говори секретарят на Окръжния комитет на Комсомола Иван Кръстев. Той отбеляза, че младите работници от ТПК винаги са били в първите редици на борбата за изпълнение на производствените планове и обещания. Комсомолските дружества са извършили много за повишаване квалификацията на младите работници, за подобряване културата на обслужване и усъвършенстване на нови модели и асортименти. Появили са се инициативи, които спомагат за още по-пълното разгръщане на съревнованието сред младите работници в чест на 25-годишнината от социалистическата революция.

В съсредоточаването между комсомолските дружества в ТПК през миналата година начело застана дружеството при ТПК „Трапезица“ — Велико Търново със секретар Велика Енчева. То заслужено получи преходното червено знаме на Окръжния комитет на ДКМС и Окръжния

съюз на ТПК. Преходното флагче на Окръжния комитет на ДКМС, което получава младежката бригада — първенец в съревнованието, бе връчено на младежката бригада „Георги Измирлиев“ при ТПК „Освобождение“ — Горна Оряховица. Различни предметни награди бяха връчени на 29 млади работници, първенци в производството.

Първият секретар на Окръжния комитет на Комсомола Димитър Минчев, след като връчи грамоти на младите кооператори, ги поздрави с постигнатите успехи и изказа увереността на Окръжния комитет на ДКМС, че младите работници от ТПК ще вложат целия си младежки илюзионизъм за достойна среща на юбилейната 25-годишнина на социалистическата революция у нас.

Единодушно бе приета телеграма до Централния комитет на Българската комунистическа партия.

А. ВЕЛИКОВ

ПО СВЕТА ★ ПО СВЕТА

КОМУНИКЕ НА ДВИЖЕНИЕТО

ЗА НЕЗАВИСИМОСТ НА ЗАПАДНА ЕВРОПА

ВЪВ ВРЪЗКА С ОБРЪЩЕНИЕТО НА СЕДЕМТЕ СОЦИАЛИСТИЧЕСКИ СТРАНИ

ПАРИЖ, 21 март (Кор. на БТА) — Централният орган на управляващата гюлистка партия ЮДР в „Насион“ публикува днес комунике на движението за независимост на Западна Европа във връзка с обръщението на седемте социалистически страни-членки на Варшавския договор към всички европейски страни. В комуникето, озаглавено „Съвещанието по въпросите на сигурността на Европа ще улесни европейското сътрудничество“ между другото се казва, че „разделянето на Европа на ангажирани блокове е вредно за интересите и бъдещето на европейските народи. То води по-вече до западневропейските страни към изоставане в техническото и индустриалното им развитие и към зависимост от САЩ.“

Движението за независимост на Западна Европа счита, че „бъдещето на континента трябва да се основава на идеята за независимост, разбирателство и сътрудничество. От това гледище — се подчертава в комуникето — обръщението, отправено от източноевропейските страни към всички страни в Европа за подготовка на едно общоевропейско съвещание по въпросите на сигурността, мирното съвместно съществуване и сътрудничество, предизвиква голям интерес.“

Днес, публикувайки комуникето на движението за независимост на Западна Европа, вестник „Насион“ помества и редакционна бележка, в която се казва: „Не може да се оспори, че една такава конференция би представяла голям интерес и би допринесла за поставяне началото на едно реално икономическо, културно и дори политическо сътрудничество между Източна и Западна Европа“. Веднага след това обаче органът на управляващата гюлистка партия наново изтъква, че изгледите за успех на такава съвещание са малки поради твърде големите различия по германския въпрос и поради това, че САЩ имат ангажменти в Западна Европа и към Западна Германия и не се вижда как те биха могли да бъдат изключени от преговорите по въпросите на европейската сигурност.

Движението за независимост на Западна Европа счита, че „бъдещето на континента трябва да се основава на идеята за независимост, разбирателство и сътрудничество. От това гледище — се подчертава в комуникето — обръщението, отправено от източноевропейските страни към всички страни в Европа за подготовка на едно общоевропейско съвещание по въпросите на сигурността, мирното съвместно съществуване и сътрудничество, предизвиква голям интерес.“

СЪВЕТСКИТЕ ГРАНИЦИ СА НЕПРИКОСНОВЕНИ

МОСКВА, 21 март (ТАСС) — В СССР продължават протестните митинги против действията на китайските власти, които предизвикват въоръжени конфликти на съветско-китайската граница.

Работници, кохозници, дейци на науката и културата заклеймяват кликата на Мао Цзе-дун, нейната антисъветска, шовинистична политика.

Остров Ламански се намира на територията на СССР, той не принадлежи на Китай. Маонистите безсрамно фалсифицират известни исторически факти, законодат се за земи, които не принадлежат от векове. В тази антисоциалистическа политика Пекин явно действа в полза на империалистическата реакция.

Но съветските хора винаги ще дават решителен отпор на подобни наглост и претенции. Заяви на митинга на колективна Института за народите на Азия

при Академията на науките на СССР старшият научен сътрудник Александър Будаков.

На митинг в киргизския град Пржевальск шофьорът Касим Кадиров заяви, че работниците постоянно ще укрепват отбранителната мощ на СССР, ще повишават непрекъснато революционната бдителност. „Това ще бъде нашият отговор на провокациите на китайските авантюристи“ — каза той.

„Позор за кликата на Мао Цзе-дун“, „Възхищаваме се от мъжеството на съветските граничари“ — с такива лозунги дойдоха на митинга работници от централния телеграф в Москва.

В изказванията си ораторите горещо подкрепят гвърлата последователна линия на ЦК на КПСС, целяща да се гарантира неприкосновеността на съветските граници и мирът в целия свят.

ОСЪЖДАТ КИТАЙСКАТА ПРОВОКАЦИЯ

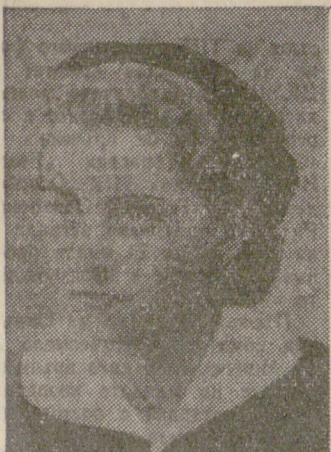
КАРАКАС, 21 март (ТАСС) — „Китайските власти поддържат в страната обстановка на ярост и насилие“ — пише във вестник „Насионал“ известният венецуелски поет и писател Хуан Лискано. Моестите, подчертава писателят, са поставили за цел да превърнат Китай в работна. Затова те избобретиха така наречената „културна революция“, която се превърнала във всевъзможни експерименти. За това се раздухва неколкократно култът към личността на Мао Цзе-дун, който се

га обожествяват така, както в древен Китай са обожествявали императорите.

Тези прояви на нетърпимост, омраза към културата, култ към личността, доведен до идолопоклонство, са достатъчни, за да се характеризира днешен Китай като страна, където действат колосална машина за разпаване на фашизъм, подкрепява авторът. Той призовава миролюбивите сили в цял свят да дадат отпор на хегемонистките стремления на кликата на Мао Цзе-дун.

ГАНКА РАШЕВА (БОЙКА)

25 години от героичната ѝ смърт

кратък, но героичен, мъжествен път!
Зад нея не бяха взриве ни всички мостове към жи-вота и дребното еснафско щастие. От своя опасен път тя можеше да се откаже дори и в тия последни мар-тенски дни — имаше бли-зък на отговорен пост, кой-то щеше да заличи следи-те и уликите... Можеше да замине при далечни род-нини в Добруджа... Ча-каше я и крайморският град, където сестринската прегръдка с облекчение щеше да посрещне нейното разкаianie...

Но за всички съвети и предложения на близките си тя имаше само един от-говор:

— Без нареждане на Партията никъде не мръд-вам!

За нея Партията бе всич-ко. И на Партията тя оста-на вярна до сетния си дъх.

Зная посоката на послед-ните ѝ стъпки.

И често строга, замисле-на спирам сред оня шумен софийски булевард до си-вата къща с надпис:

„Тук падна убитая за сво-бодата на народа Ганка Рашева (Бойка)“.

Впрочем, къщата може би не е сива. Може би мои-те очи я виждат такава — и нея, и двестата, и па-важа... И винаги изпит-вам една странна непри-язнь към тези къщи, които не са разтворили врати ка-то майчини обятия. Не са я повели из скрити кори-дори, не са ѝ подарили спасението... За да доча-ка свободата. За да може още да се радва на слънче-то. За да може да се до-косне до всички прости, обикновени човешки ра-достни. За да остави след се-бе си човек, който с ней-ните очи да гледа на све-та.

Сега по булевард „Хри-сто Ботев“ весело звънят трамваите, разминават се забързани хора. И е така трудно да си представя опо-жарена, полуразрушена Со-фия, която от всеки ъгъл дебне със зли, предателски очи малкото къдрокосо мо-миче...

В ранните пролетни дни на март, когато пролетта е още само предчувствие със свежий си трептящ въз-дух, с прозрачната синева на небето, с крехко набол-лите стръччета в лехите — младите момичета меч-тат. В такива дни с развъл-нувани нозе те тръгват за първата среща.

В такъв ден — на 22 март 1944 г. тя пое на сре-ща със... смъртта, с под-вига, с безсмъртието!
За да се превърне в ле-генда.

За да се превърне в кап-чица кръв върху святото име на Партията!

Виктория ГЕНОВА

ПО ТАЛВЕГА — И ТОГАВА, И ДНЕС...

(Продължение от 1 стр.)

Трифон Ямаков

Йордан Вишовградски

Георги Терзиев

Кръсто Цветков

шестдесетте въстаници влязо-ме в селото, овладяхме пощата и общината и учредихме револю-ционен комитет с председател Минко Хранов. Установена бе първата комуна в Михалци.

Разпратихме засади от въста-ници по шосето за гарата и на Стамболовия баир. Към 10 ча-са на 23 септември от участъка в Павлики се зададе отдел-не полицаи, нашите постови откриха огън по тях и ги прину-диха да се върнат. Но по обед на гара Стамболова спря влако-ва композиция с войска, която пътуваше от Шумен към Михал-ловград. Насочени към места, където въстанието бе взело широки размери, офицерите с го-товност се отзоваха на молбите на фашистките управници да на-правят една „репетиция“. Ма-кар че в Михалци задържахме властта всичко дванадесет часа, това бе сериозно бойно кръпе-ние на комунисти, комсомолци и сдружени земеделци.

Серьожа, Твърде сходни са перипетии-те на борбите и в съставното село Мусина. Тук в Полхарито новата чета вземат участие 33 души, социалистическите идеи съ-що в 1893 г. намират органи-зационна изjava, а през 1923 г., както в Михалци, народът се вдига на въстание. Революцион-ен комитет е избран между 21 и 22 часа на 22 септември. Не-гов председател е Костатин Ки-разов, комунист, а членове — Христо Върбанчев, комунист, и Христо Монохов, земеделец.

Още през нощта общината е овладяна и започват часове на революционно горене, на надеж-ди, че настъпва началото на края на капитализма и на разо-чарования, че другите села не се вдигат. Първата мусинска ко-муна обаче е факт, вдъхнах на децата в по-нататъшните непри-мирими борби против фашизма и капитализма. Малко часове се развява червеното знаме на бал-кона на общинското управление на Първата мусинска комуна, но все пак бе достатъчно, за да се почувствува, че тук борбата навлизаше вече в по-решителна фаза.

Въстанието в Михалци и Му-сина бе смазано, но не беше убит духът на комунистите и земе-дельците. Партийната организация се готвеше за нова, още по-ре-шителна схватка с врага. Изпол-зуваха се и нелегални, и легал-ни форми, за да разстат редни-те на комунистите и те да пече-лят все по-голямо влияние сред населението. На изборите през 1930 г. комунистите и земеделци в Михалци излязоха с единна листа и спечелиха. Две години по-късно Партията и сама спе-чели общинските избори, като за кмет бе избран Петър Дой-ков. Това е втората комуна в Михалци, просъществувала шест месеца. А по-нататък борбата все повече и повече се изостря-ше, докато се стигна до перид-да на съпротивата 1941—1944 го-дина, когато Партията и РМС написват нови светли страници на самоотвержена борба против фашизма и капитализма. По-най-кратък начин участието на михалчани в съпротивата може да се изрази така: 18 партиза-ни, 11 ятаци, над 80 помагачи, 17 минали през затворите, 11 през концлагерите.

Борбата против вракобесното взе своите свидетели — от Михалци: Трифон Ямаков и Йордан Вишовградски, зверски убити през 1925 г.; Георги Тер-зиев, убит в Свищов през 1933 г.; от Мусина Христо Монохов, загинал през 1923 година, от Лесенери Крум Цветков, убит като ятак през 1944 г. в Сврдун. Търговишко.

Втората мусинска комуна е също през 1932 година. След по-бедата на комунистите в общи-ните избори за кмет е избран комунистът Марин Тодоров. От 26 април 1932 г., когато поема длъжността, комуната е просъ-ществувала до 31 август 1932 година. В изборите за общински съветници през идущата година Работническата партия отново

спечелва блестяща победа. За кмет е избран Иван Рачев, член на Партията. Това е Третата му-синска комуна.

Драги Серьожа, Нашите бащи така дълго и близо до сърцето си бяха носи-ли мечтата за колективизъм, по-примера на Съветския съюз, че още на другата година след ос-вобождението 101 ентузиазирани труженици образуваха ТКЗС. И го нарекоха „Комуна“ в чест на незабравимите победи по вре-ме на капитализма и фашизма. Започнало е по-малко от две хиляди декара земя, през 1950 г. стопанството се масовизира, а през 1958 г. стана обединение то с кооперативите в селата Стамболово, Лесенери и Мусина с 62 000 дека обработваема зе-мя, 27 600 дека от която е по-ливна.

Основен отрасъл на стопанст-вото са крайните насаждения — лозя, овощни градини, пелинче-ство, които осигуряват близо 40 на сто от доходите. За де-сет години от 3 916 000 лв. бру-то продукция на ТКЗС се е уве-личила на 6 396 000 лв., макар че 1968 г. е неблагоприятна за сравнение поради загубите от свихта. През годините след обединението основните фондо-ве са нараснали от 2 109 000 на 5 590 000 лв., средногодишното бруто възнаграждение се е движело от 1050 до 1200 лв. на работоспособен кооператор, а възнаграждението на човекоден — съответно от 3.86 до 4.54 ле-ва.

А ето и един кратък летопис на някои по-големи успехи:

1959 г. — стопанството е ок-ръжен първенец, а специално в птицевъдството — национален първенец.

1961 г. — на изложба в Ер-фурт — ГДР михалски облаго-родени лози от сортовете „Рка-чители“, „Болгар“ и „Каберне“ са наградени със златен медал.

1962 г. — национален първе-нец по памукопроизводството.

1963 г. — в областта на ло-зарството кооперативът е на второ място в републиката — произведено е по 1 кг грозде на глава от населението в стра-ната.

1965 г. — изнесени са 3100 т грозде „Болгар“.

За постигнати високи добиви и продуктивност над 110 души са носители на ордени, а дълго-годишният председател на сто-панството и сега пенсионер Ге-орги Дянков е награден с орден „Георги Димитров“. В чест на Деветия партиен конгрес стопан-ството учреди купи на плодородието за различните отрасли. Спечелването на такава купа от бригада или звено арчва в ръ-цете на членовете ѝ задржаване паспорт. Досега над 380 коопе-ратори са ходили на екскурзия в чужбина, като само през ми-налата година екскурзиантите са 146 души. Петнадесет до седем-надесет хиляди лева се харчат годишно за тази цел.

Отдавна отшумяха годините на недоволства, отшумяха по та-къв начин, че сякаш хората от незапомнени времена работят на обща нива. А социалните придо-бавки се увеличават непрекъснато. Четвърта година вече на кооператорите се дават платени отпуски от десет до петнадесет дни в зависимост от работни-те дни — най-малко 180 през годината. От три години стопа-ните получават безплатно работ-но облекло. Четвърта година ве-че на около 520 ученици се осигурява ежеседмична безплатна закуска от ТКЗС в размер на де-сет стотинки. От 1967 г. на 2360 кооператори-пенсионери се дават безплатно по 200 хляба годишно. Миналата година бе въведено за всички кооператори процентно увеличение на зара-ботката също в зависимост от трудовия стаж, подобно на кла-сическия в държавните пред-приятия. Немалко средства ТКЗС изразходва за издържане на детски ясли и градини, млеч-ни лудии, пионерски лагери, кар-ти за почивка на кооператори-те...

Серьожа, Не искам да си служа с циф-ри и факти изобщо. Позволи ми да те запозная с едно семейст-

во. Семейството на овчаря Иван Стефанов от съставното село Ле-сенери. Заедно със семейството на брат си Иван преди Девети септември притежаваше 36 де-кара земя и асички живееха в една съборетина. Земята бе крайно недостатъчна за много-то гърла, затова наемаха да ра-ботят и ниви на по-богати. И то само жените в къщи. А мъ-жете ходеха да пасат чужди ов-це и говеда.

— Ни хляб, ни масло, ни ме-со постигаше — спомни си се-га баба Надежда.

Не са се заличили от памет-та спомените за напругането от равна сутрин до късна вечер — а нивите, лозята, ягодите, над-вощко онова, което в желание то си да прогонят сиромашия-та се залавяха да отглеждат и небагоприятната земя скърп-нически се отпаша. И ето, че дойде слънцето на калната-улица, при изградената с кал-бедна хижка. В огромния двор най-напред израсна една две-тажна къща, а след нея друга. И през 1948 г. двамата братя локаниха съседи, за да хвърлят жребий на кого коя къща ще се падне. И двете бяха хубави, и двете започнаха бързо да се-пълнят с имане.

Синът на Иван Стефанов — Антон, е механик, снахата Рай-на е готвачка в детската гради-на, бабата се грижи за внуците и всяка година в къщата влизат 4200—4300 лева. Семейството та-ка вече е свикнало и с москвичи, и с мотоциклети, и с телеви-зори, и с хладилника, и с всич-ки ония съвременни битови и културни придобивки, че никак-неестествени и невяротни идват спомените за качамака, за бо-ба и картофите бде запръжка до прети двадесет и пет годи-ни.

Серьожа, Не зная дали случаят със се-мейството на Иван Стефанов е достатъчно красноречив за то-ва как живеят нашите днес. Или може би ще трябва да се споменат още и още цифри за новопостроени къщи, за общест-вени, битови и други сгради, които придават далече по-друг облик на нашите села, за асфал-тирани улици и изградени зеле-ни площи, за това, че и чети-рите села са волоснабдени, че имат кина и са радиофицирани, за всичко онова, което е пока-зател за непрекъснато растяща

та култура на един малък, но с такива революционни тради-ции народ, отличаващ се с ряд-ко трудолюбие.

Ако си послужим с цифри от малко по-друго естество, те-ше ни покажат, че през минала-та година в сравнение с 1967 г. в търговията е постигнат ръст 104 на сто на стокооборо-та. От 84 през 1964 г. броят на продадените телевизори през миналата година се е увеличил на 146, на хладилниците — съ-ответно от 11 на 71, а нефтова-пешки през 1966 г. са били про-дадени 30 и само две години по-късно — 62 и т. н.

Драги Серьожа, Вече към края позволи да ти-кажем няколко думи за перспек-тивите на ТКЗС. Ние имаме специална програма за разшире-ние и реконструкция на лозята. По-нататъшно развитие се пред-вижда и на пелинчестството, с оглед да осигурява годишно седем-осем милиона лозички. Ще се строи стратификация с малко плодохранилище. Започна реконструкцията на съществува-щата напорителна система за стационарно и полустационарно поливане на пет хиляди декара. През 1972 г. ще влезе в экс-плуатация уедна механизира-на зеленчукова градина. В зем-лището на с. Стамболово ще израсне междукрупен свине-некомплекс за 36 000 свине. Сто-панството участва и в строе-жа на междукрупен производств-ен комплекс за бистри сокове в Пав-лики и др.

Не знаем кога колективното ни пис-мо дали ще ти даде да почув-ствуващ ритъма на борбите в нашия край, ритъма на стопан-ския, политическия, културно-битовия възход от онези дни пре-ди двадесет и пет години, кога-то баща ти с неговите другари посети потъналото в беднота се-ло, до чистите и прави улици с кокетни домове днес, до ус-мивките, с които жителите на об-щината посрещат четвъртвеков-ния юбилей на свободата. Ние сме горди, че от Априлското въ-стание, през по-нататъшните борби за свобода и социализъм и днес при строителството на социалистическото общество сме в талвега на движението на пълноводната река, която носи-просто, но с дълбоко съдър-жание понятието борба.

Реконтакт писмото
Найден МИНКОВ

ПОБЕДА НА ПАРТИЯТА, НА НАРОДА

50 години от гладния поход на килифаревици

Под влиянието на Великата октомврийска социалистическа революция и Първата световна война населението в района на Килифарево бързо се революцио-низира. В почти всички села се създават партийни групи, а та-зи в Килифарево се масовизира и става основна политическа си-ла.

Завърналите се от фронта ко-мунисти, като Трифон Минчев Са-ралиев, Георги Трифонов Сара-лиев, Петко Ахчиев и други, за-почват да провеждат широка агитационна и политическа дей-ност. На срещи и събрания те разобличават буржоазната поли-тика, разясняват победата на руския пролетариат, апелират за последване примера на съ-ветските народи. Наред с това, партийните агитатори разоблича-ват местната буржоазна власт за безобразията, които тя вър-ши, за отношението ѝ към бед-нотията и семействата, които да-доха свидетелства по време на войните. И след войната ней-ните представители продължа-ват да облагодествуват свои-те близки и роднини. Неправил-но се разпределят оскъдните на-ряди като брашно, тукани, обу-ща и други необходими продук-ти за населението.

В началото на 1919 година в селото се получава наряд браш-но. Вместо да се раздаде съоб-разно нуждите на селяните, об-щинските управници го дават на свои близки. Научавайки то-ва, партийната организация раз-обличава властниците, като използва за това всички позво-ли: срещи, заседания, събрания. Възмущението е много голямо. Вярата към Партията още по-вече нараства.

Това най-добре се вижда, ко-гато в първите дни на един мар-тенски ден през 1919 година, под-тревожните звуци на църковна-та камбана, цялото село се сти-ча на площада. На импровизиран-ата трибуна застава младият комунист, запасният офицер от фронта Трифон Минчев Сара-лиев. С пламенно слово той раз-обличава общинската власт, не-ка от управниците да отчетат публично как става разпределе-нието на получаващите наряди. Чува се възглас: „Да излезе кметът и даде отчет за своите безобразия“. „Искаме хляб“, „Да тръгваме към Търново“.

Над 1000 души тръгват на по-ход към Велико Търново. В пър-вите редни са комунистите. Към похода се солидаризират и някои комунисти от Дебелец.

Кметът в Килифарево съоб-щава във Велико Търново за по-хода. За предотвратяване на влизането на населението в гра-да, от гарнизона се изпраща войсково поделение, което взе-ма позиция край Шайтана (при-ближително между ДИП „В. Лев-ски“ и сегашната автогара).

Когато походниците стигат до новия мост към гарата, срещу- тях идва околнияски управни-тел. Той прави предложение да се избере група начело с Три-фон Саралиев за водене прего-вори. Но от участващите в по-хода се чува гласове: „Вие ни лъжете. Искате да арестува-те нашите отговорни другари!“. „Напред към Търново“, „Иска-ме хляб и съдене виновниците за националната катастрофа“. И разбухналото се население по-тегля към града.

Войниците излизат от позици-те. Изстрелите, които те дават, разявяват на Васил Байчев, не-спящия участниците в похода.

Буржоазната власт е притис-ната и принудена да изпълни ка-наето на населението от Ки-лифарево. Изпратено е брашно.

Тази голяма икономическа по-беда има преди всичко полити-чески характер. Вярата на насе-лението към Партията още по-вече укрепва. Расте нейният чис-лен състав. Та става ръковод-на сила в Килифарево.

Това особено проличава в следващите години, когато под-ръководството на партийната ор-ганизация се провеждат с голям-успех големи политически ак-ции, като транспортната стачка, подпомагане гладуващите в Съ-ветска Русия. От изборите през декември 1919 година до Деке-тоонския преврат 1923 година-аленото знаме на килифаревиц-ки комунари се вее над общината.

Изминаха 50 години от сла-вия поход на килифаревици. Ще-чат десетилетия и столетия, но този светъл революционен-акт ще осветява като маяк път-та на малото поколение, което-под ръководството на славната-Българска комунистическа пар-тия ще изгради своето чисте — комунизма.

Георги МИХАЙЛОВ

НА СОЦИАЛНО-ЕТИЧНИ ТЕМИ

ПОХИТИТЕЛЯТ НЕ УСПЯ

В навечерието на Нова годи-на се устройват веселия, разме-ният се подарък. И 1969 г. ком-сомоците от първа гимназия „Ки-рил и Методий“ във Велико Тър-ново посрещнаха така. Имаше новогодишен бал, танци, шег-и, смях. Тук бяха и двете братов-чедки Дора — ученичка от X клас, и Сашка — ученичка от IX клас. Увлечени във веселието, те не забелязваха как леги време-то. Изпсунаха рейса за родното си село Арбанаси. Когато изля-зоха от училище, отидоха да търсят таксиметрова кола. Де-журната диспечерка обаче беше категорична — с безразличие-отказа, въпреки че виждаше, че тези две момичета са прину-дени да пътуват извън града. Липсваше ѝ преди всичко чо-вешка, разсъдък. А Дора и Сашка нямаша друг избор и взе-ха рейса за Горна Оряховица в 20.30 часа. На разклона до с. Шереметя слязоха, за да про-дължат пеш за с. Арбанаси... Малко е страшно, обаче те са-даве братовчедки и верни прия-телки, взаимно ще се окужва-ват и ще пристигнат до село.

Случи се нещо непредвидено. При кошарите на ДЗС в с. Ше-ремета момичетата се уплашиха от кучета и се върнаха обратно. Единстве-ното място, където още све-теше, беше пивницата на селото. Влязоха да се постопят и да общият какво да правят. Мо-же би по-добре е да се върнат във Велико Търново и там да преночуват. В пивницата се

обърнаха към единствената же-на и я помолиха да ги изпрати до кошарите, а те оттам ще про-дължат сами. Жената предложи един мъж да ги заведе, като го представи за свой братов-чед и добър младеж. По настоя-ване на ученичките от пивница-та излязоха четиримата. След отминаването на кошарите мъ-жът тихо заповяда на жената да отиде и да гледа децата — той ще продължи с двете девой-ки. След отминаването на коша-рите и опасността от кучетата девойките зачохлиха мъжа да се-върне, а те сами да продължат. Той настоя да ги заведе до се-лото им. Сашка и Дора бяха безкрайно благодарни на добри-ната му. Малко след това те-разбраха всичко. „Добрият“ мъж започна да прегръща До-ра и да ѝ дърпа извън пътя. Пийнал здраво, той не чува-ше молбите на жертвите си. За-почва жестока борба. Разбира-се, Сашка не остави приятелка-та си, макар че на няколко пъ-ти мъжът ѝ заповяда да оста-ва Дора или в противен слу-чай ще ѝ бъде забита кама в-гърдите... А борбата продъл-жаваше. Той бръкна в джоба си и наистина се готвеше да за-бие камата. Сашка беше прину-дена да се отдръпне. Тя не мо-жеше да помогне на Дора. То-гава реши да търси помощ от де-журните в радиорелейната стан-ция край Арбанаси. В то-ва време борбата между До-ра и похитителя продължаваше.

Дора се бореше с последни сили.

В този решаващ момент на-помощ дойде братовчедката ѝ заедно с дежурния на станция-та, началникът инженер Петър Русinov Петров. Похитителят разбра, че единственото, което му остава, е да бяга и той из-бяга. Не се знаеше името му, не се знаеше почти нищо за не-го. Как ще се намери през нощ-та? А това трябва да стане!

В това време пристигна лека-кола „Вартбург“ № ВТ 85—64, управлявана от Светозар Ди-митров Стойчев. Младешите от-колата решиха, че престъпникът трябва да се намери. Ученички-те влязоха в затоплената кола. Благодарение на всички тях, на старшините от I участък на МВР Стефан Славов и Здрав-ко Тодоров и най-вече с по-мощта, която им оказа пълно-мощникът на съвета Нечо Цо-нев Нечев, престъпникът беше за-ловен още същата нощ. Похити-телят бе Юсени Мехмедов Али-ев — женен с две деца, а пред-ставилата се за негова братов-чедка жена в пивницата — не-говата съпруга Шафие Исмаило-ва Алиева.

Леката „пльичка“, която Юсе-ни очакваше, че е хванал, се-оказа твърда камък. Нечистите помисли не можаха да бъдат реализирани. Двете момичета за-пихаваха своята чест смело и-неотстъпно.

За вината си Юсени Алиев-не отговаря пред Народния съд.

Иван РУСЕВ

Иван Стефанов и неговата другарка Надежда

ВИСОКИ ДОХОДИ ОТ КАРФИОЛА

От 690 дка — обща продукция за 164 534 лева ★ Добрите резултати — плод на строга технологическа дисциплина, на по-висока степен на механизация ★ През юбилейната година — 800 дка карфиол, 1500 т продукция

Въпреки че Джулюница е типично зеленчукопроизводно стопанство, отглеждането на карфиол започна през последните няколко години и достигна в размери на площ до 700 дка годишно. Резултатите говорят за един непрекъснат и голям успех в отглеждането на тази култура. През 1966 г. от 450 дка са получени 510 т продукция и реализирани 70 424 лв. и 260 т зелена маса за фураж. Минимална година цифрите показват от 690 дка 1350 т продукция, постъпление за 159 350 лв. и зеле на маса за фураж 744 тона. На външния пазар бяха изнесени около 1200 тона.

Наред с паричните доходи, които се реализират от карфиола, голяма е ползата от него за животновъдството. Получава се

допълнителна продукция около 1000 кг листна маса от декор, която се изхранва на продуктивните крави. През 1968 г. ние осигурихме до падането на снега близо по 1500 кг зелена маса на крава. С това чувствително увеличихме и млекодаването.

Ето и една подробна равно сметка от 1968 година:

Обща продукция — глави и зелена маса	164 534 лв.
Направени преки и косвени разходи	40 857 лв.
Чиста продукция	123 677 лв.
Трудови разходи — ФРЗ	59 953 лв.
Чист доход ...	63 724 лв.

Най-добри резултати имат кооператорите в уедената зеленчукова градина от бригадата на Върбан Ганев. От 220 дка те получили 450 т и реализираха

58 550 лева. А звеното на Колю Ив. Касабов, от същата бригада, постигна от 37 дка 76 т и 10 945 лева.

С тези свои постижения кооперативът в Джулюница зае първо място в страната по производството и по износ на карфиол.

Нашата задача е да засадим през 1969 г. около 800 дка и получим над 1500 т продукция, от които най-малко 1300 т да предадем за износ.

Бих желал да споделя накратко на какво се дължат нашите успехи и кои са по-характерните моменти, от които зависи получаването на високи доходи и най-вече качествена продукция.

Първото условие е производството на качествен разсад. Ние използваме главно сорта „Ер-

фуртско джудже“. Засяването на семената започва обикновено около 20 май и приключва най-късно до 10 юни. Употребяваме около 3—4 грама семена на квадратен метър. За един декор са достатъчни около 60 до 80 грама. Засяването става в открити лежи. Трябва ретовно да се полива и плевни и направят еднодневен подхранвания с минерални торове. Голямо внимание отделихме на борбата със земната бълха, която масово напада младите разсади и може напълно да ги унищожи.

И засяването на семената, и разсаждането трябва да става на интервали от по 5—8 дни, за да се осигури ритмично и последователно постъпване на готовата продукция. Обикновено разсаждането трябва да започне около 15 юли и приключи най-късно до 10 август. Много е важно какъв ще бъде и предшественикът. Ние използваме освободените площи от зеления грах, ранните картофи и в краен случай на стърнище от ечемик или пшеница. Наторяваме със суперфосфат — 50—60 килограма и калиеви торове по 20 кг на декор.

Прилагаме двуредови ленти на разстояние 85 см между лентите и 55 см в лентите, в реда — на 40—50 см. Поливането става в тесните междуредия. Обработките правим предимно с трактор СШ-22.

Изключително важни се оказват грижите по време на вегетацията. Преди всичко да се поддържа оптимална влага и чистота от плевели. Карфиолът не търпи никакво засушаване. Обикновено правим две подхранвания с амониева селитра с по около 15—20 кг на декор и две шербетування с оборски тор. Шербетуването трябва да се върши с последните две-три поливки.

Характерно при карфиола е, че не всички растения образуват едновременно глави. Това налага при прибирането на реколтата често да се проверява и при появата на първите годни глави да започне веднага прибирането им. На този момент обръщаме особено внимание. От него зависи много да се прибере и предаде повече екстра качество.

Нашата близка цел е да внедрим повече механизация, да използваме хербициди при отглеждането на карфиола, с което да намалим разходите по производството му и той да стане много по-доходна култура.

Енио ЕНЕВ
гл. агроном на ТКЗС — Джулюница

НЕПРЕКЛОННИ ПРЕД ТРУДНОСТИТЕ

За достойно посрещане юбилея на свободата — Десети септември, се готвят и работят с голямо усърдие и работниците от Държавното земеделско стопанство в Кесарево. Въпреки крайно неблагоприятните климатически условия на 1968 год., те изпратиха с високо преизпълнение на производствения си план.

Стопанството раздале и допълнително възнаграждение по 0,12 лева на всеки работен ден.

И тази година настъпва с трудност за нас. Имаше силно измръзване на прасковените градини и загуби, които ще възлизат на няколко десетки хиляди лева. Но и сега няма място за отчаяние, за отстъпление. В отговор на Възването към българския народ по случай 25-юбилейната на Девосептемврийската социалистическа революция у нас работниците и специалистите от стопанството обещава да произведат в повече 150 т пшеница, 30 т ечемик, 50 т маляко на стойност за 50 000 лева. Да бъде произведена от консерватна фабрика в повече продукция за 15 000 лева и повече.

Даваме широк простор на техническия прогрес, като внедряваме новите сортове пшеница „Ранна-12“, ечемик „Алжир“, овес „Кондор“ и други. Разширяваме площите за комплексна механизирана обработка. Ще разширим и подобим поливането на културите, грижите при трайните насаждения, гледането и храненето на животните.

Стефан НЕДЯЛКОВ
директор на ДЗС — Кесарево

ДОБРЕ Е, ЧЕ ИДВАТ ТОПЛИ ДНИ

Модерна и красива е новата сграда на автогара в Павликени. Край целия гаров площад и предизвиква радостно чувство. Но... който пътник е влязъл тази зима в отскълената и чакална, тъпкан са го побивали от студ. В чакалната са монтирани тръби, радиатори и други отоплителни съоръжения, но те са като музейни експонати. Зимата свършва, а те все още не са издължали предизначеното си.

Но ако ръководството на автогара срещу затруднения в това отношение, не може ли поне през студентите и джуджови дни да се въведе по-голям ред при търването на автобусните коли, да бъдат ориентирани пътниците? Няма табелки, които да указват линиите, както тога е направено в други градове. Късно се поставят табелки на заминаващите коли, а дотогава пътниците сноват, бегат от кола до кола. Питат, разпитват и се чудят, кой автобус да чакат. Само няколко минути преди отпътуването на съответната кола, по радиоредбата се подканят пътниците да заемат местата си. А че навън е студено, че вали сняг или дъжд и хората чакат на открито, затова кой от администрацията не се тревожи. Добре е, че идват топли дни!

Н. ТИЧЕВ

Заговорът против

..Свръзка..

Повестта разказва за подвизите на съветския разузнавач Иля Светлов, предотвратил операцията на известния фашистки диверсант Ото Скорция за ликвидиране на Сталина, Рузвелта и Чърчил по време на Техеранската конференция през 1943 година.

73

На 20 март 1941 година времето бе чудесно, Иля беше преди закуската вестници на верандата. Хубавото му настроение идеше и от приятното време, и от предстоящата среща с Роушан. Неочаквано Али съобщил за идването на Юхансон и оня тутакси се появи на верандата.

— Блаженствуваш, а! — попита той, стискайки ръка на Иля. — А аз, дявол да го вземе, изпаднах в тежко положение.

— Какво се е случило?
— Разбраш ли, в други ден е иранската нова година. Трябва да гостувам на едно персийско семейство, а без по дарък е никак неудобно. Напук на това пукнат грош нямам.

— Не е болка за умирање — усмихна се Иля. — Колко ти трябва?

— Ами, поне триста тумана.
Давайки на Юхансон парите, Иля каза между другото:

— Добре че чичо не ме забравя, праща сегиз-тогиз... Е, кажи, какво ново има при тебе?

— Малко по-лесно стана. Оставиха ме най-после на мира с това проклето вербуване на руснаци. Сега решиха да прашат в Русия агенти отук. Предан няколко дни свършихме добра работа. Някакъв руски граничар попаднал случайно на иранска територия, задържали го, разбира се. Един ирански граничар, мой приятел, ми се обади за това. Веднага съобщих какво да правя. За какъв дявол ми е този съветски граничар, в най-добрия случай ще каже някоя дреболия... Постъпих по-умно. Пратих един наш агент, преоблечен като ирански граничар, при арестуването. Оня се писал съчувстващо на болшевиките, помогнал на съветския граничар да избяга и заедно с него минал на руска територия. Чудесно, нали?

— Добра комбинация — отбеляза Иля.
Подготвил съм още няколко души за Кавказ. Сега ги дресират тук в специална школа.
Иля не изпускаше ни дума от репликите на Юхансон.

74

Трябваше да разбере шо за школа е това, но Юхансон не изтъква никакви подробности.

На 22 юни 1941 година, като включи спокойно радиото да послуша Москва, Иля чу, че Германия е нападнала Съветския съюз. Съз замряло сърце слушаше той първите редове на декларацията на съветското правителство:

„Днес, в 4 часа сутринта, без предявяване на каквито и да е претенции към Съветския съюз, без обявяване на война германските войски нападнаха нашата страна, атакуваха нашите граници на много места и подложиха на бомбардировка със самолетите си нашите градове... Житомир, Киев, Севастопол, Каунус и някои други, при което са убили и ранени повече от двеста души. Нападения на вражески самолети и артилерийски обстрел са извършени също и от румънска и филандска територия.

Това нечувано нападение върху нашата страна е безпримерно в историята на цивилизованите народи вероломство. Нападението срещу нашата страна е извършено, въпреки че между СССР и Германия е сключен договор за ненападение и съветското правителство най-добросъвестно е изпълнявало всички условия на този договор...

Иля ясно си представяше бедата, която е надвиснала над неговата родина: разрушения, пожари, смърт на невинни хора... А радиото продължаваше да разнася думите на декларацията:

... Лъжа и провокация е цялото днешно извънление на Хитлер, който се опитва със зная дата да изкалпи обвинителен материал за несъществуващи нарушения от страна на Съветския съюз на съветско-германския пакт...

... Тази война ни е наратена не от немския народ, не от немските работници, селяни и интелегенцията, страдащата на които ние добре разбираме, а от клката кръвожадни управници на Германия, заробили французите, чехите, полците, сърбите, норвегия, белгия, дания, холандия, Гърция и други народи.

Правителството на Съветския съюз изразява своята непоколебима увереност в това, че нашата доблестна ар-

75

мия, флота и смелите соколи на съветската авиация с чест ще изпълнят своя дълг пред родината, пред съветския народ и ще нанесат съкрушителен удар на агресора... Нашето дело е справедливо. Врагът ще бъде разбит. Победата ще бъде наша...

Иля искаше да отиде някъде, незабавно да се залови за работа, да помогне с нещо на тези, които сега водят тежки боеве — на близките, роднините си, братята си. Но какво можеше да направи той? Обхвана го мъката. Никой Иля не бе усещал тъй тежко своята самота. Тръгна да броди по улиците. Несъзнателно стигна до знанието на съветското посолство. Иля премина покрай оградата, надничайки през ажурната порта за към парка около знанието, но там нямаше никой. Зави към къщата на Сафари.

— Ти, чу ли, тези вандали нападнаха Русия — каза Иля, когато останаха сами с Роушан.

Тя вече бе чула, тя споделяше неяснота на Иля към фашизма, но не знаеше какво да прави.

— Аллах поне нас ни запази. Добре е, че поне твоето отечество и моята родина засега са извън огъня.

— Немците могат да нападат и нас, и нас. Това е световна война, в която може и да няма неутрални страни. Миллиони загинали, милиони нещастни хора. В Русия вече горят градове, села, загива мирното население.

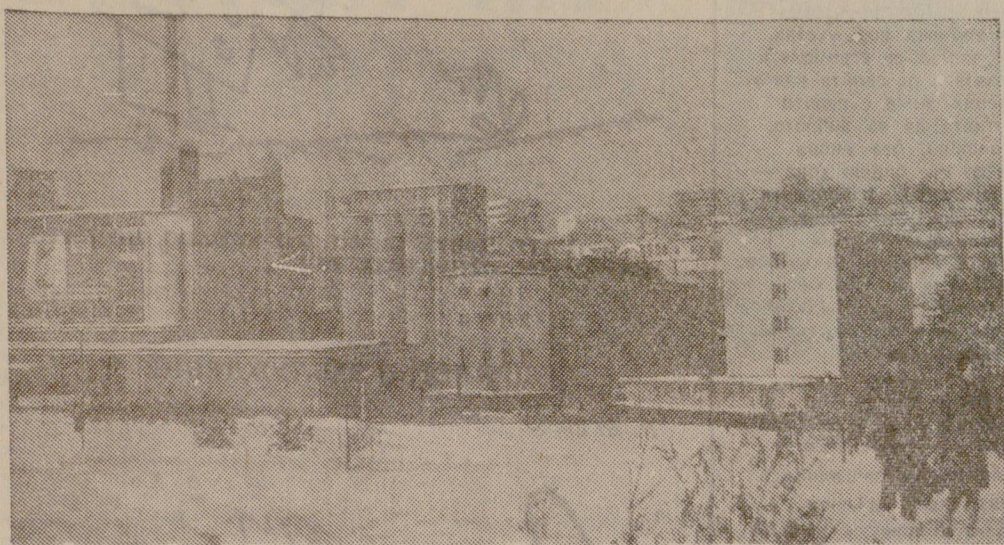
Роушан отиде при кръстото, в което селеше Иля, седна на страничната облегалка и го прегърна.

— Не се вънмувай. Не изживявай тъй болезнено чуждата мъка, мили. Тъй си разстроен, сякаш немците са нападнали собствената ти родина.

— Роушан, ти знаеш как асчабихам нацистите! — Успокой се, та ние с дичо не можем да изменим хода на нещата. Хайде по-добре да поговорим какво да правим, как да се съберем заминаги, та никога да не сме далеч един от друг.

Иля отговори нещо явно неподходящо за случая. Той разбра, че най-добре ще е да остане сам и, като каза, че го чака неотложна работа, си замина.

Я. МОСКОВ

В годините на народната власт малката пивоварна фабрика във Велико Търново се превърна в голям и красив завод.

Сн.: Тр. КАПИТАНОВ

ТЪРГОВСКИТЕ КОЛЕКТИВИ ПРЕЗ ЮБИЛЕЙНАТА ГОДИНА

През тази юбилейна година търговските работници във Великотърновски окръг трябва да реализират стокооборот в размер на 215 000 000 лв., което в сравнение с миналата година е в повече с 18 500 000 лв. На не селението ще бъдат предложени в повече 1300 хладилника, 1150 перални, 60 000 м вълнен тъкан, 1 300 000 м памучни тъкани и др.

Затова стопанските и профсъюзните ръководства насочват вниманието си към ритмичната доставка на плановите и договорирани стокови фондове. Вземат се мерки за разширяване асортимента на стоките, за по-пълно изучаване на потребителското търсене. Къде се търсят резерви за увеличаване на стоковите фондове? На първо място в местните производствени предприятия. Затова неотдавна се организираха районни съвещания с представители на ДСП „Родопи“, „Млекопереработане“, „Винпром“ и други, на които бяха изговорени основните насоки за усъвършенстване производството на някои стоки. На него беше помислено и за изработване на някои юбилейни стоки.

Въз основа на предложенията на търговските организации се разработи перспективна програма за разширяване на стоковите фондове от промкомбинати и ТПК.

Търговските колективи в чест на 25-та годишнина на свободата следва да ускорят или да вършат някои пускови обекти, като универсални магазини в Горно Оряховица, търговската сграда в Павликени комплекси те на Химкобината в Свишов, търговските сгради в Берово, Полски Сеновец и др. Това налага да се решат навреме редица проблеми, свързани със създаването на научна организация в търговската дейност и повишаване на ефективността й. Ето защо следва да продължи работата върху резултатите от комплексните изследвания и изработените мероприятия. Специални мерки се вземат за механизация на трудовете процеси за увеличаване броя на автоматите, на хладилните съоръжения и други.

През тази година се въвежда новата система на стопанското ръководство във всички отрасли, включително и в търговията, а през третото тримесечие ще се премине на педневно работна седмица. Това налага още отсега да се мисли за организацията на труда в отделните магазини, начина и формите на снабдяване, комплексното обслужване, увеличаване асортимента на стоките, на работните места и пр. Хубаво е да се проучи опитът на търговските колективи от Габровски окръг в това отношение.

Социалистическото съревнование през тази година ще се организира в духа на решенията на Юлския пленум. То се насочва към по-пълното използване на материално-техническата база, съоръженията, техниката и други. В дадените обещания за предсрочно изпълнение на петилетката в чест на 25-годишнината на социалистическата революция се предвижда 100 обекта да се превърнат в образцови, които да служат за пример със своята работа и ще бъдат достояние за юбилейните знаци. Това налага стопанските и профсъюзните ръководства да помагат и контролират по-ефективно за изпълнението на дадено обещание.

През юбилейната година следва да се вземат сериозни мерки за увеличаване и подобряване на търговските услуги, като продажба на стоки по предварителни поръчки на гражданите, продажба на пряно и кисело мляко, доставяне на въглища и нафта по абонатентната система, извозване по домовете на печки, мебели, монтиране на електрически уреди и др.

Дълг е на народните съвети да съдействуват за усъвършенстване на новите форми на търговско обслужване, като открит показ на стоки, откриване на магазини за „1001 стоки“, за сувенири, детско облекло и др. В областта на общественото хранене не се вземат мерки за подобряване качеството на кухненската продукция, за подобряване търговията с разхладителни напитки, разширяването на закуските и повишаване културата на обслужване.

Търговските работници и служители в чест на 25-годишнината на свободата ще вложат

всички сили и умение за подобряване на социалистическата търговия, за предсрочно и качествено изпълнение на плана по всички показатели.

Димо ДИМОВ
от отдела „Търговия и изкупуване“ на Окръжния народен съвет

ШУМЪТ В НАШИЯ БИТ И ВРЕДАТА ОТ НЕГО

В наше време с всеки изминат ден източниците на шум стават все по-многобройни, а той — все по-интензивен. Не случайно започна да се говори за „еписидия на шума“.

Шумът е навсякъде около нас — и на работното място, и на улицата. Той прониква вече и в жилището, което трябва да бъде огнище на спокойствие и където става възстановяването на трудещите се след работния ден. Затова тишината в жилището е по-важна от останалия комфорт.

Установено е, че жителите на големите градове оглушават много по-рано от обитателите на неговото население и шумни места, а според някои учени шумът в големите градове е причина за съкращаването с няколко години на живота на хората в тях.

Нормалният спокоен живот в нашия дом е възможен само когато шумът не надвишава определено ниво. За пределно допустим шум в жилищата има изработени от санитарно-хигиенните органи норми. Човек се нуждае от почивка и след физически труд, и след умствена работа. Почивка и възстановяване

не са възможни само в спокойна обстановка, затова за хората трябва да бъде осигурена тишина не само през нощта, но и през деня. При това голяма част от трудещите се работят на сменни, включително на нощни, и им се налага да почиват и спят в най-различни часове на денонощието. А шумът е особено вреден през време на сън.

Всичко това бе причина в последните години освен на производствения шум все по-голямо внимание да се обръща и на т. н. битов и комунален шум. Многобройни са източниците на битов шум — на първо място това са транспортните средства — трамваи, автобуси, коли и особено мотоциклети и камиони, а за живущите край гари и железопътни линии — и жп транспортът. Напоследък към тези източници се добавят и летящите над населените места самолети. За навлизането на шума в нашия бит не без значение е и развиващата се индустрия. Не на последно място идва и незадоволителната звукоизолация при проектирането и строежа на редица сгради. Голяма роля играе и съжителството в една и съща сграда на жилищни помещения и разни работници и други подобни, които със своите преси, машини, хладилни агрегати и други най-разнообразни източници създават шум, който прониква в домовете на съседите. Особено важен фактор за битов шум е и неблагоприятното поведение на някои граждани.

За влиянието на шума играят ролта множество фактори: интензитетът, спектрият (честотите на съставляващите го тонове), времетраенето и др., а също и индивидуалната чувствителност на отделните хора. Играе роля и личното отношение към шума — известно е, че майката понася много добре плача на своето бебе, а за съседите този плач е нетърпим; музиката в ресторанта е приятна или поне не неприятна за оркестрантите и за гостите, но за живеещите в съседство граждани тя е само шум, който им пречи да почиват. Не само шумове с голям интензитет са вредни. Вредно въздействие върху организ-

МАШИНОСТРОИТЕЛЕН ЗАВОД

— с. КИЛИФАРЕВО

търси да назначи:

1. Заместник-директор по производствените въпроси — с висше техническо образование.

2. Началник отдел ТРЗ — с висше икономическо образование.

3. Служители в отделите планов, ТРЗ и финансово-счетоводен — 3 човека със средно икономическо образование.

Заводът е VII категория.

Заплащане по щатни таблици 3 и 20.

ОТ ЗАВОДА
2-2

Първата самостоятелна изложба на Благой Иванов

Първата самостоятелна изложба на Благой Иванов не е нито първа стъпка на художника в полето на българската живопис, нито опитване на свой личен стил, тя не може да бъде нито начална никаква

Читалище-юбиляр

На 22 март се навършват 70 години от основаването на читалище „Съзнателност“ в Овча могила. То беше едно негаснато огнище през годините на фашистката тирания и място, което като във фокус събираше и обединяваше прогресивните сили в селото.

В годините на народната власт читалището достигна истинския си разцвет. Далеч нарасна броят на книгите в библиотеката му, увеличиха се читателите, самостоятелните състави. Не е далеч денят, когато ще се открие и новата сграда.

П. ПАНЧЕВ

справочник

КИНО

От понеделник, до неделя включително, вилата в градовете на окръга ще проектира:

ВЕЛИКО ТЪРНОВО: „Девети септември“ — „Големиот удар“; „Искра“ — „Един човек за убиване“; „Труден фронт“ — „Младият Батерфлай“ и „Златният зъб“; Профсъюзно кино „Васил Мавриков“ — „Те вървяха след войните“; „Мексико-68“ — „Извънредни и изпълномощни“; „Похвала на ръката“; „Когато сме вал 40 години“.

ГОРНА ОРЯХОВИЦА: „Напредък“ — „Златен човек“ и „Войната свърши“; Профсъюзно кино „Хараламби Стоянов“ — „Див меч“ и „Шит и меч“ I и II серия.

СВИЦОВ: „Алеко Константинов“ — „Черните очи“; „Академия“ — „Любов при нула градуса“.

ПАВЛИКЕНИ: „Димитър Стоянов“ — „Клеопатра“.

ЛЯСКОВЕЦ: „Христо Ботев“ — „Клеопатра“.

ЕЛЕНА: „Христо Ботев“ — „Героите на Шипка“ и „Шит и меч“ — III и IV серия.

ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ: „Пролет на Одер“ и „Транзиция“.

ТЕАТЪР

Драматичният театър „Константин Кисимов“ ще представи тази вечер във Велико Търново „Двама в новия град“, а утре от 10 ч. — „Петлето“ с обсъждане на постановката и вечерта — „Двама в новия град“, също с обсъждане на постановката. На 25 т. м. театърът ще гостува в Слатина с „Двама в новия град“, на 27 — в Моравия с „Престоят“, на 29 — в Горна Оряховица с „Двама в новия град“ и на 30 и 31 — във Велико Търново с „Двама в новия град“.

КОНЦЕРТИ

На 27 т. м. във Велико Търново — концерт на Иван Жехов от църквата Бах. На 29 — също във Велико Търново — естраден концерт на Пандина Христова, Мима Николова, Румен Герев и оркестър с ръководител Иван Стойков, на 30 — същият концерт в Павликени, а на 31 — в Полски Тръмбеш.

ФУТБОЛ

СЕВЕРНА „Б“ РФГ
23 март (неделя) — „Етър“ — „Левски“ (Лясков), „Бенковски“ — „Локомотив“ (ГО), „Академик“ — „Свет Кавица“.

ЗОНА „ЯНТРА“
23 март (неделя) — „Червено знаме“ — „Локомотив“ (Кас), ДЗЗ — „Левски“ (Ом), „Чарафон“ — „Левски“ (ПТ).

Срещите започват в 16 часа.

ТЕЛЕВИЗИЯ

СЪБОТА — 22. III.

17.20 — Новини; 17.30 — За деца филм: „Да се запознаем“ — концерт филм; 18.00 — Балетен концерт; 18.30 — Футбол: „ЖСК — Славия“ — ЦСКА (Септемврийско знаме); В паузата: Лека нощ, деца!; 20.10 — Панорама; 20.40 — По света и у нас; 21.00 — Илюзионно студио — забавна програма; 21.30 — „Златни страници“ — две новели по Мопсан; 22.30 — Новини.

НЕДЕЛЯ — 23. III.

9.30 — Интервю: „Тайните на руската майстор“ — предаване от Ленинград; 10.00 — Повторение на 10-и урок от курса по френски език; 10.30 — Дескто утрово; 11.00 — Интервю: „Прав е нас, правя като нас, прави по добре от нас“ — предаване от Берлин; 12.00 — ТТ ва децата „Котаракът в чизми“ — пиеса от Нина Стойчева; 17.40 — Новини; 17.50 — БТ — седмичен преглед; 18.05 — Четиримата тук! — куклен театър — полски игрален филм, осма серия; 19.00 — „Въртялка“ — фолклорен филм; 19.20 — Атлас; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — Спортеки; 20.35 — Културен живот; 21.00 — Световно първенство по хокей на лед: Канада — СССР.

ПОНЕДЕЛНИК — 24. МАРТ.

17.00 — „Героичен път“ — лекция по история; БКП; 17.50 — Новини; 18.00 — Страници с пагози; 18.40 — Интервю с първия секретар на Окръжния комитет на БКП — Ловеч; 19.00 — Концерт на първенците на художествената самодейност от Ловешки окръг; Около 20.30 часа — По света и у нас; 20.50 — Спортеки; 21.00 — Телевизионен театър: „Денят“ — постановка по едноименната творба на Колдуел; 22.40 — Новини.

РАЙОННО УПРАВЛЕНИЕ — СПОРТЕН ТОТАЛИЗАТОР — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ТЪРСИ

художник. Заплата по шата. Справка: телефон 60-47.

2-2

ПРОДАВАМ „ВАРШАВА“

М-20“ в движение — запазе-на.

Справка: Димов, ул. „Мар-марийска“ 9, Велико Търново.

3-2

ПРОДАВАМ люцерново се-по, телефон 61-62, Велико Търново.

творческа дейност, чиято задача е да подсказва данните или пластичните особености на този живописец. Всичко то ва отдавна е преодоляно и на мерено: Благой Иванов направо налага едно виждане и един свят, които го поставят между малцинствата колористи в нашата живопис. Всичко ока чено по симезите на тази малка изложбена зала внушава уважение и уважение. Този млад творец усеща и вижда по български, неговият свят диша под наш климат. Модерен — да: на нов по своему, без прятната намерена на чужди веини или формули за пластичен градеж.

Благой Иванов не прилича на никого. Неговото новаторство е дошло по пътя на прозряна вътрешна радост от онова с нищо несравнимо богатство, спастено в старината: иконата, фреската, носите, писаните стари каруци и рак-ли. И ако Благой Иванов трябва да бъде поздравен — то е именно затова, че е на правил една своя и неповторима друга стъпка в българската живопис. В това отношение към традицията той се сродява с живописците от три десетте години: Лавренов, Гривев, Иван Милев и други.

С първата си самостоятелна изложба художникът има само едно желание: да разкаже във великолепен цветен кантилени своето опиянение от един приказен пластичен свят, неговия, неповторен от никой до него. Тези жизнени платна действуват като народна пе-

сем, като шарени черги, по които се ходи бос и бавно, за да се усети дълбоко топлината на тънката и баграта.

Проф. Васил СТОИЛОВ
засл. художник

НА ВАШЕТО ВНИМАНИЕ, ВОДАЧИ НА ПРЕВОЗНИ СРЕДСТВА!

На 20 март тази година в 19 часа на 1.5 км зад с. Биселци, по хълмава пътя пограничност, на магистралата Ханноаз — Велико Търново стана тежко автопозшествие. Шофьорът Димитър Димитров Караванов на 36 години от с. Пирогово, Русенско, е управлявал товарен автомобил марка „Школа“, регистранционен номер Рс 18-99, собственост на ТКЗС Пирогово. На дватазвой с нисковисащия бързината на движението се оказва извън границите на безопасността, автомобилът се подхвърля и пада в 15-метрова пропаст.

На място са убити шофьорът и 32-годишният Петко Младенов Радев Ранени са Йордан И. Йорданов и Димитър Д. Димов, които са били седнали в десната страна на кабината.

На автомобила са нанесени сериозни повреди.

По същото време на около 2 км. от горното автопозшествие катастрофира друг товарен автомобил, който по същите причини падна в 30-метрова пропаст. За щастие не са ладени жертви и няма ранени граждани.

Хр. БАСАРКОВ

„Селски момичета“

Благой ИВАНОВ

ГЕРОЙ ОТ ДРАВА

Годините са го посъстаряли, набраздили са челото, прошарили са косата, попривели са стройната му някога фигура.

Живот!
Дори да имах войнишката му снимка и да го срещах сега, едва ли бих открил прилика между двамата, макар да са едич и същи.

Има хора, които шумят и с малкото, направено от тях. Има хора, които отблъскват още с първата дума. Но има и такива, които веднага се сродяват с теб и ти стават приятни и мили не само с героичния си пример, с чувството, че всеотдайно са изпълнили върховния си дълг към родината, а и с това, че носят своята добродетел, препът на сърце.

Така е и Петър Иванов Ченков от Ореш.

Заприказваме направо. Той помисли миг-два, може би преглеждаше — трябва ли, не трябва ли. Но след малко започна. Слушах. Беше като приказка.

Март 1945 година. Край Драва пристигнал и 24-и пехотен черноморски полк. В неговия състав е и кандидат-полицейският Петър Ченков, командир на отделение в шеста рота на втора дружина. След овладяването на с. Гордишча, за понататъшното настъпление на полка трябва да се извърши разузнаване и да се унищожат няколко неприятелски бункера. Задача и трудна, и опасна! Да се проникне незабележимо в разположеното на противника! И не са му да се провизират!

— Има ли доброволци? — пита командирът.

— Тъй вярно! Има! — отвърща кандидат-полицейският Ченков.

Нощ. Вали дъжд и сняг. Вее леден вятър, а по ботушите лед не кал и уморява премръзналите крака. Стъпка по стъпка — напред в неизвестността. Всеки миг може да изсъхне смъртта отяжделе.

В такива мигове човек не мисли за топло огнище, за кратки, мирни вечери, ни за близките си, а само за едно — да изпълни заповедта на командира. Всички сетива са слети в едно, усещаш сърцето си и в слесочината, и в двете китки на ръцете, стискащи готовия автомат. На тази заповед са подчинени и слухът, и зрението.

Отделението стигнало ориентиран. Нататък — с пълзене. Да

Ченков бил другарят му Цветан Дрumeв. Пълзели бавно...

Приближили бункера. Вече се виждал входа му. Часовият в окоп. Всеки знаел какво трябва да прави — двамата трябва да се справят с часо-вия, а останалите бойци с командата в бункера.

Всичко трябвало да стане в един миг. Сигналят бил плясване с ръце. Само оня да се обърне с гръб и едновременно с плясването — върху него и смъртното ностно вражеско огнище.

Седем бункера ликвидирани тази паметна нощ смелите бойци от отделението на кандидат-полицейският Петър Ченков.

Безшумен подвиг на храбрен!

Пред мен е паметка на Политическото управление на Народната армия, в която се описва друг подвиг на Ченков и неговия върен другар Цветан — за лаване на пленник. Паметката носи заглавие „На разузнаване откъд Драва“. В полнотехте преплували голямата река с гч мена лодка. Притрупили я в крайбрежните храсти и безшумно запълзели напред.

Било студено. Валил дъжд. Преминали гъста гора. По едно време видели светлинки. „Сигурно от отпире и село“ — помислил Ченков. Скоро дочули човешки стъпки. Спотилили се до дънчето на две големи дървета и съвсем тихо се вече виждали, че сав тукат цигарите на двама немски войника. Когато се приближили, така че да не могат да се отскубнат, нито да действуват за самозащита, Ченков прошепнал „време е“ и скочили върху тях. Така на командването били до ставени тъй необходимите „ези-ща“ кандидат-полицейският Ченков.

Не било по-лесно залавянето и на двама немски офицери. Четири орден за храброст — два български и два съветски — окичили гърдите на смелия командир на отделение. Хубаво признание и мил спомен са те за дните, когато се ковеше чест та на Родината.

Поизбледнели са някои от спомените за войната. Двадесет и четири години са минали от оня тия край Драва, когато не една нощ е пълзал между живота и смъртта. Но името му остава междут най-личните в бойната летопис на войната, запалена от най-злия враг на човечеството — хитлеризма.

Илия МОНОВ

ИЗ „АВТОБИОГРАФИЯ“

Роден и расъл сред народа, закръмен в бедност и негодна в борби и грижи възмъжах, че тук и там, навред аз бях —

ЧЕРВЕНИЯТ ЛЕЧЕБЕН СМЯХ.

Високо или шепнешката аз вълхвах ви кураж в борбата. Аз бях усмивка под мустак и на работник и селяк — когато шапката прихлупил чегеше скришом вестник.

„Жупел“. Аз жулех всяка сган негодна, по смучеше кръвата народна. Но затова пък, точно тия загваряха ме във килия. Ала роден със корен дрянков не падах нивга на коляно че жилав бях и зъби стикнах и на смъртта дори се кихах. Във битки яростни опърхен аз ставах множествен и гърлен и моя вик зовеше всеки по партизанските пътеки че там в Балкана легендарен воювахме с врага коварен. Във борбите тежки в сурови строихме робските окопи и със усмивки и букети

ГОЛЯМОТО СЪСТЕЗАНИЕ

Марс тъжно гриеше започна лия да рждяса меч и в глатата му се въртяха неродосни мисли. Напоследък работите в неговото ведомство не вървяха добре. Единственият актив му създавах неговите приятели, янките във вьетнамските джунгли. При този развой на нещата вероятно длъжността бог на войната скоро щеше да бъде вакантна и той се виждаше пенсионер в някоя далечна галактика. Сам, без подчинени и блестящи доспехи, дори и без изда телство, което да издаде мемоарите му, за да стимулират неговия заместник.

— Стимулират... стимул... стимул... Еврика! — изрева изведнъж Марс и шлемът му затрака като кастанети от радостното подкачане. Изходът беше намерен. Бързи вестносци разнесоха посланието на разравания бог по всички кътчета на подведомствената му планета.

Учредена бе наградата. „Проякатор“.

И почна голямото състезание.

Радостта на американците бе краткотрайна. Авансът им се запази много малко. Бонските състезатели напрегнаха сили и затминаха заложениците си приятели. Но когато вече виждаха наградата в своите ръце, се насмехиха още двама сериозни претенденти. С артилерийска канонада Израел предади гръмопретенциите си. На небосклона изплува и „сияйното слънце“ Мао.

Израелските оръдия упорито търсят гнездото на гълъбчето на мира в Близкия изток, а до като коригират огъня, бият по градове, пристанища и петролни рафинерии. В същото време, за да съгъят барутния дим, затрепяха китайски автомати, опъти и минохвърчащи по бреговете на река Усури. Мгновата вълна на антисъветския истерия зала империята на незатихащо то слънце Мао и пълни с радост сърцата на враговете на съветската страна. Кликата на

висок скок...

НАД ЗАДЪЛЖЕНИЯТА

Спортува се от ръководителите на физкультурата в село Алеково. Скоромна илюстрация за плащането състояние на постъпките неадекватна модерни съблекални на футболното игрище (снимка № 1) са поместените снимки № 2 и № 3. Визно е че заедно с изключителните плати, прозорци, газифициран паркет и електрическа инсталация, са изпочупени и всички въжешки в това отношение рекорди. Нипо друго не остава на горещираните спортувачи „висок скок“ освен да проценят добре състезателните си възможности и с едно нопно ефективно излизане да прекоскат вянните несподвиж в своята работа.

ДЪЛГО БЯГАНЕ...

ОТ ОТГОВОРНОСТ

Леката атлетика е добре известна в село Джулджония. И то защото, съсем логично бе въпросителният тически спорт да се зароди именно там. А още по-логично бе и поради голямата безотговорност по отношение на потъпняните в бурени декоративни писти и трапове за скокове, които отдадече изглеждаха на добре водореден, цифрал и завързал коо-

„СТРЕЛА“ приканва своите по-възрастни читатели да разкажат на по-младите някоя весела случка от онова тъжно минало, когато не ни беше до смех, но се смеехме, защото смеяхт ни беше оръжие и с него някой път поставяхме враговете си в такова смешно положение, че ги праехме жалки.

Та молбата ни е — всеки, който си спомни нещо интересно, когато червеният наш смех да е свършил някоя полезна работа за чародната победа, да го опише и изпрати до редакцията.

ДОПИСАНИЕ!

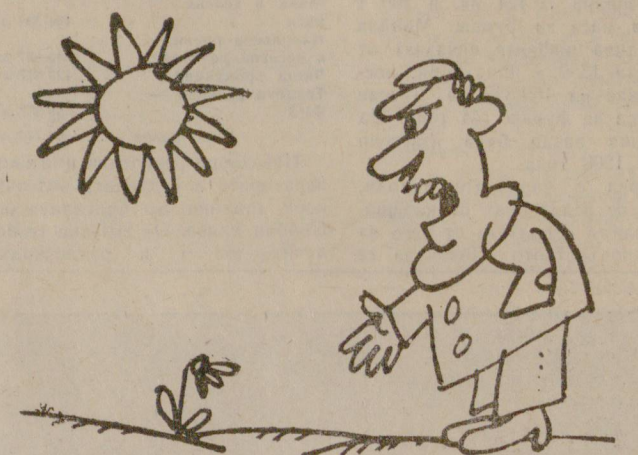

ПОТОПЕНА В ХУМОР И САТИРА.

ПО ВСЯКО ВРЕДНО ЯВЛЕНИЕ СЕ ПУСКА БЕЗ ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ!

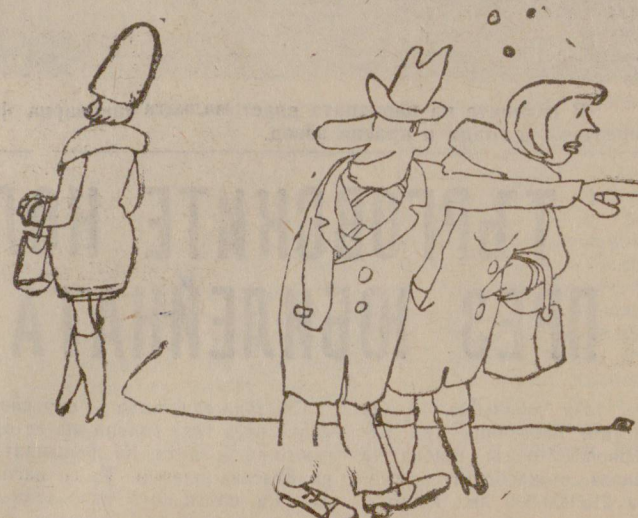
Б. ЗЛАТАНОВ

— КАТО ЦВЕТЕ СИ МНОГО ХУБАВО, ПО КАТО НАМЕК СИ ОТВРАТИТЕЛНО!

ПРОЛЕТНО ЗАБЛУЖДЕНИЕ

П. ЕТЪР

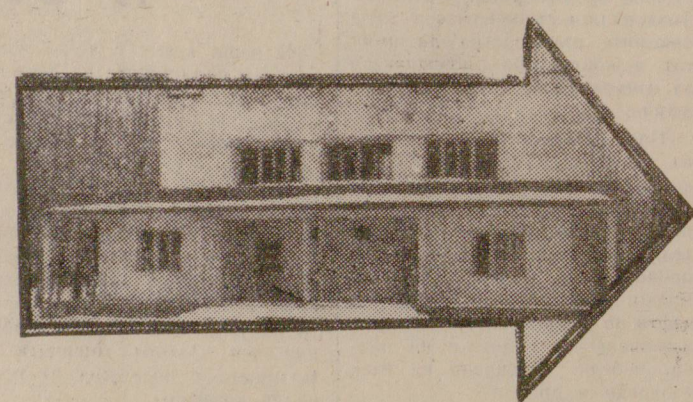

— ЖЕНО ВИЖ ЛЯСТОВИЧКА!...

Н. ТОМОВ

СПАРТАКИАДА Е, ХЕЙ!...

ДУЗПА НА...

ПОДРАНИЛА ЛИ Е ПРОЛЕТТА? ★ ЗАБРАВЕНИ СЪБЛЕКАЛНИ. ★ А БЕ, НЯМА ЛИ КОЯ ДА ГИ СТРЕСНЕ ТИЯ? ★ ИЗПОЧУПЕНИ РЕКОРДИ... И ВРАТИ ★ КАК СИ, ЕУЗЕБИО? ★ ХАЙДЕ НА ГИМАСТИКАТА!

Пролет дойде. Ще замшут отново стадионите, ще се изпълнят с безброй любители на епохата десетте игрища, зал и площишки в окръга. Мало и голямо ще се включи в благородната спортна надпревара на физкультурния етап от Третата републиканска спартакиада. Ще се включи, ама не всякъде, а където може... Защото на места в окръга някои хора, натоярени с въпросите на спорта, са забравили своите задължения и са започнали да спортуват както те си знаят. В края на краищата, като печален резултат от цялата им „състезателна“ дейност се издобриваха нови и нови видове спорт, някои от които предлагаме на вашето внимание за оценка и коментар. Първият от тях е:

ВИСОК СКОК...

НАД ЗАДЪЛЖЕНИЯТА

Спортува се от ръководителите на физкультурата в село Алеково. Скоромна илюстрация за плащането състояние на постъпките неадекватна модерни съблекални на футболното игрище (снимка № 1) са поместените снимки № 2 и № 3. Визно е че заедно с изключителните плати, прозорци, газифициран паркет и електрическа инсталация, са изпочупени и всички въжешки в това отношение рекорди. Нипо друго не остава на горещираните спортувачи „висок скок“ освен да проценят добре състезателните си възможности и с едно нопно ефективно излизане да прекоскат вянните несподвиж в своята работа.

ДЪЛГО БЯГАНЕ...

ОТ ОТГОВОРНОСТ

Леката атлетика е добре известна в село Джулджония. И то защото, съсем логично бе въпросителният тически спорт да се зароди именно там. А още по-логично бе и поради голямата безотговорност по отношение на потъпняните в бурени декоративни писти и трапове за скокове, които отдадече изглеждаха на добре водореден, цифрал и завързал коо-

перативен бостан. Препоръчваме на ажулжонските физкультурни лидери да се откажат от този вид спорт, а да си плуят на петите и да хукнат в решителен поход за оправане на лекотетическите съоръжения. СТАРТИ!

СПОРТНО ХОДЕНЕ...

ПО НЕРВИТЕ

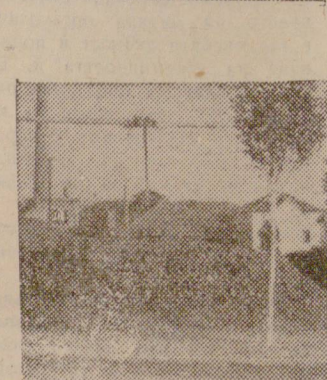
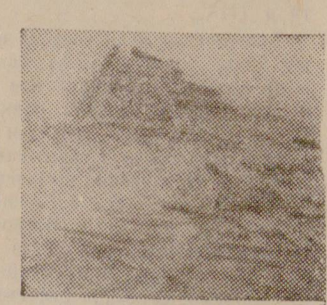
Тренират го тзи екипа — ръководената на физкультурните дружества при ТКЗ „Мачи“ — Полски Тръмбеш, ЗГТ „Металургия“ и ДАП — Горна Оряховица. Как? Много лесно! Желаещите да спортуват в споменатите предприятия не са много, но площишките и игрищата са затрупани с всевъзможни материали от рода на кокс, ламарина и други. Искат хората след работа или през почивката да поотражат, ама няма къде! И се ядосват. И си мислят: „Абе, няма ли кой да ги стресне тия спортноходещи около задълженията си, че да си видят най-последните задачи и да преминат в тръс по тяхното изпълнение!“

ФУТБОЛ

ПРИ ЛУНИИ УСЛОВИЯ

Това е логичен резултат от работата на футболните ръководства в селата Златанов, Кулина, Раданово, Колудев и Пазарево. Мислили са хората, че когато човек каже на Луината заедно с другите работи, които те свърши, не е изключено да проведе и именно тази следващото поред световно първенство по футбол. При лунни условия! Да ги видим тогава разните му Пелети и Еузебиовци! Ще има да се прегъват по лунните камънци! А момчетата футболнисти от въпросните великобългарски селища ще хвърчат подир топката като на Земята! Защото са свикнали. Колко време вече терефат на футболните игрища за света невянност, осезане с камъни и изораност наподобява лунния такъв! Е, това се казва работа с перспективи!

По интересен, защо? Местните спортисти са недолужни и правят всяка

ни намечен че крайният резултат е в тяхна вреда и ако все така върви, не е изключено на всички тия работещи с перспектива за Лунната футболни отгонорници да им бъде ударен високо по земята (вместо 11-метров изказателен удар) една няколко километра дупка... от Окръжния съвет на БСФС.

СМЕХОМИР

По материал от проверки на Окръжния медико-физкультурен диспансер.